

ПІДВИЩУВАТИ АКТИВНІСТЬ

Пленум Кіровського райкому ЛКСМУ м. Кіровограда

Чому в одній школі низький процент успішності учнів, а в іншій більша частина школярів вчиться на «4» і «5», як підвищити активність учнівської молоді, яке місце в цій справі комітетів комсомолу? Про ці проблеми і повели розмову комсомольські активісти Кіровського райкому ЛКСМУ м. Кіровограда на своєму пленумі. Доповідь першого секретаря райкому комсомолу Я. Бондаря так і називалась: «Роль та завдання комсомольських організацій в боротьбі за глибокі і міцні знання учнів у світі рішень XXII з'їзду ЛКСМУ». В її обговоренні взяли участь представники комсомольських організацій шкіл району, педагоги, активісти промислових підприємств міста, які взяли шефство над школами.

На пленумі виступив з промовою другий секретар райкому Компартії України М. І. Сиченко.

МОЛОДОГО КОМУНАРА

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 47 (1839).

ЧЕТВЕР, 18 квітня 1974 року

Ціна 2 коп.

«ЧЕРВОНА СУБОТА»: ПРАЦЯ ПАТХНЕННЯ

ДЕНЬ СВЯТКОВИЙ

В день «червоної суботи» колективи підприємства виробили 180 тонн графіту, випустили 2,5 тони колоїдно-графітових препаратів. У фонд п'ятиріччя виробничники комбінату перерахують майже 16 тисяч карбованців.

Вагомий внесок у спільну справу колективу зробили комсомольці і молоді. Вони трудяться в гірничому, автотранспортному, електро-механічному цехах, на збагачувальній фабриці, в цехах малозольного графіту та колоїдно-графітових препаратів.

— Майже триста комсомольців та молодих комуністів, — говорить секретар комсомольської організації комбінату Валерій Кунц, — вийдуть на суботник, ознаменують цей святковий день високопродуктивною працею.

О. ПАВЛИЧУК,
працівник районної газети «Вогні комунізму».

В БІОГРАФІЮ ШКОЛИ

Школи обласного центру старанно готуються до Всесоюзного комуністичного суботника.

Учнівські й педагогічні колективи планують виконати цього дня разом із шефами значний обсяг робіт: відремонтувати партії і меблі в класах, поповнити навчальні кабінети відповідними експонатами і роздатковим матеріалом, причепурити шкільні подвір'я. В цей день піонери та комсомольці зберуть понад 270 тонн металобрухту, близько трьох тонн макулатури, закладуть досліди на навчально-дослідних ділянках, посадять тисячі коренів чагарника, фруктові та декоративні дерева.

На алеях парку імені 50-річчя Жовтня господарюватимуть близько двох з половиною тисяч учнів з 6, 10, 31 шкіл обласного центру, понад вісім тисяч піонерів і комсомольців прийдуть в парк імені В. І. Леніна.

Р. ДАНДАКУЛОВ,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

Кореспондентський пункт повідомляє

Днями бюро Гайворонського райкому комсомолу затвердило склад кореспондентського пункту «Молодого комунара» на обласній ударній комсомольській будові — реконструкції Сальківського цукрозаводу.

В число дописувачів про справи будівництва в Салькові ввійшли: працівник сільського Будинку культури Микола Каневський, начальник штабу ударної комсомольської будови Зоя Самбір, табельниця будівельного управління № 6 Люба Снегирьова, начальник штабу «КП» будови Клавда Сич, працівник районної газети «Вогні комунізму» Олексій Павличук та інструктор Гайворонського РК ЛКСМУ Микола Сосонський.

Керівником кореспондентського пункту затверджено Миколу Каневського. Друкуємо перше повідомлення з новоствореного кореспондентського пункту.

Сплани «Комсомольського прожектора» штаб ударної будови висвітлює хід соціалістичного змагання між бригадами на реконструкції Сальківського цукрозаводу. Кращим трьом колективам щоденно вручаються випливи, в кінці місяця переможці одержують премії. А сьогоднішній випуск «Блискавки» «прожектористів» присвятили бригадам В. Ткачука, П. Чабанюка та А. Уширя, які з перевиконанням норм виробітку посіли відповідно перші три місця за третій місяць п'ятиріччя року.

Багато комсомольців і молодих будівельників показують кращі зразки в роботі. От хоч би взяли Ізю Чабана чи Миколу Куненка з БУ-6, що працюють в колективі П. Чабанюка.

Роботники, кмітливі хлопці, працюють на совість, перевиконують виробничі завдання.

Ми, члени штабу ударної комсомольської будови, з радістю вітаємо приїзд до нас таких ініціативних молодих будівельників.

З. САМБІР,
начальник штабу ударної комсомольської будови Сальківського цукрозаводу.

М. КАНЕВСЬКИЙ,
керівник кореспондентського пункту «Молодого комунара».

З концертом — колеги

Того дня вже надвечір серед виробничників і, особливо, серед молоді, що працюють на реконструкції Сальківського цукрозаводу, панувало загальне піднесення, гарячі настрій, що визначилися приємною подією: у гості до нас заїхали артисти клубу комбінату «Кіровоградважбуд». Ще перед концертом Євген Векслер, директор клубу, який готував програму вечора, розповів нам про справи і плани будівельників — самодіяльних митців, які виступили на сцені перед товаришами.

А згодом, вже під час концерту, присутні мали змогу ознайомитися з учасниками його, які запропонували глядачам два відділи. В програмі були українські народні танці, пісні радянських та зарубіжних композиторів.

Слід відзначити важливу деталь, яка стала предметом загальної уваги всіх присутніх на концерті. Артисти ще до влаштування його виступили з настановою з успіхами й невдахами на реконструкції. Тому зі сцени прозвучали справедливі слова критики, де вказувались конкретні адресати небайдужого ставлення до своїх обов'язків.

М. КАНЕВСЬКИЙ,
керівник кореспондентського пункту «Молодого комунара».

ПОСІВНА — РИТМИ УДАРНИ

Під час весняних польових робіт комсомольці і молодь колгоспу «Україна» Голованівського району виконують правило. «Кожен день — врожаю» із особливим старанням. Значну площу у господарстві довелось пересівати, і це вимагало від комсомольців Сергія Зборовського, Леоніда Максимчука, Олександра Горбачова, Василя Кравця, які від інших молодих хліборобів працювали швидше, з максимальним використанням техніки.

За 36 годин закрили господарстві вологу, за чотири дні посіли ячмінь, горох, овес. Якійсь проведи сіяли цукрових буряків, соняшнику. Та щоб вчасно впрохатись, довелось працювати у дві зміни. Натішна та комсомольська організація потурбувалися про дієвість і гласність союзнагання між механізаторами, забезпечили вивезення гарячих справ до агрегатів.

Серед передовиків посівної — комсомолець Валерій Лук'ячук, Андрій Караульничий.

Рантоне похолодання не знизало темпів робіт. Механізатори саме закінчили сіяли на соняшнику і приготували агрегати, щоб вивести їх на кукурудзину ниву.

Качинисту тут мали виробити на 350 — гектарному клану. Нині ж для цієї культури механізовані ланки Володимир Маса, Леоніда Максимчука та Максима Зборовського підготували ґрунт білиз як на 500 гектарах. Члени ланки В. Маса боротимуться за 100-центнерний врожай зернової ку-

курудзи, інші — за 75-центнерні.

На фото: (справа) під час сіяння ранніх ярих комсомолець ВАСИЛЬ КРАВЕЦЬ возив у поле зерно, забезпечував безперебійну роботу агрегатів; вліз: швидко механізатори закінчили сіяли соняшнику. Треба переводити агрегати на кукурудзину ниву.

Текст і фото Ю. СТОРЧАКА.

І ЗНОВУ над стадіонами розкрились прапори спортивних товариств. Тисячі уболівальників позавчора вітали в Кіровограді футболістів «Зірки», а в Світловодську проходять поєдинки чемпіонату республіки з гандбола, в Знаменні стартували велосипедисти, в обласному центрі закінчився турнір боксерів.

Отже, весняні старты ширяться. В них беруть участь все більше і більше юнаків та дівчат. І наймасовіші поєдинки — в колективах фізкультури. Вони нині проходять під знаком підготовки до VI літньої Спартакіади народів СРСР, XXI Олімпійських ігор.

Головна спортивна арена там, де молодь складає заліки з фізичної та військово-технічної підготовки. Девіз «Готовий до праці і оборони» і нині один з першочергових в роботі комсомольських організацій. Та й в Статуті ВЛКСМ записано: «Член ВЛКСМ зобов'язаний... загартувати себе фізично, займатися спортом». І спільна заявляють:

— Станемо всі значківцями.

В ці дні тривають змагання з багатоборства ГПО на приз газети «Комсомольская правда». Посадники — в цехах і бригадах, на заводах і в колгоспах. Авангардівці колективу фізкультури «Факел» міста Знаменки у вихідні дні виїхали в ліс. Там — крос, а на спортивній базі — метання гранат, стрибки, підтягування на перекладині. Майстерність міряють представники бригад, цехів. На заводі «Червона зірка» йде ювілейна спартакіада, призначена 100-річчю підприємства. Демонструють майстерність волейболісти, шахісти, легкоатлети. І все ж це відібрані спортсмени, найкращі в цеху, відділі. А мета чемпіонату СРСР з багатоборства ГПО на приз газети «Комсомольская правда» залучити до постійного спортивного удосконалення всю молодь, всіх трудящих. Підготовка до фінальних змагань має народити чимало цікавих форм поєдинків. То і матчові зустрічі спортсменів споріднених підприємств, спартакіади сімей.

Але масові старты вимагають створення належних умов для їх проведення. Цими днями нам повідомили з Ульяновки: — Під час суботників ми навели належний порядок на стадіоні. Беремося за упорядкування басейну на відкритому водоямі.

А як думають, наприклад, влаштувати старты за програмою ГПО в Голованівському Добровісничівському, Кіровоградському районах? Торік тут не побудували жодного типового стрілецького типу. І тепер не відчувається належної турботи про будівництво спортивних баз у Вільшанському районі в колективі фізкультури залучено лише 1813 жителів сіл і райцентру. 2422 робітників, хліборобів, учнів торік брали участь в складанні норм ГПО. 726 стали значківцями. Це — 3,3 процента до всієї кількості населення. Та й тепер тут не створюються належні умови для занять фізкультурою і спортом. Відсутні водні басейни, комплексні майданчики для приймання нормативів. Але райком комсомолу, комсомольські активісти на місяць — осторонь невіршеної проблеми. Є часом накреслення на папері про те, за словом — ніяких конкретних дій.

А спортивний сезон піднімає витрати. Той, хто не подавав був початківців у шеренгах фізкультурників, сьогодні може здолати більш складні нормативи, боротися за золотий значок ГПО і для кожного члена Спільної зобов'язання одне — займатися фізкультурою і спортом постійно і цілеспрямовано. Старты ГПО хай стануть нормою кожного твого дня. А загартований, дужий ти зумієш вийти і на фінішу прямо великого спорту.

В Резолюції XXII з'їзду комсомолу України записано: «Комітетам ЛКСМУ посилювати фізичне виховання молоді, постійно дбати про широке залучення юнаків і дівчат до складання комплексу ГПО, розвиток дитячого і юнацького спорту, молодіжного туризму. Комсомольські організації повинні показати зразок конкретності в роботі по розвитку справді масового спорту в республіці. Забезпечити активну участь молоді в проведенні VI Спартакіади народів СРСР, поліпшити підготовку спортсменів до XXI Олімпійських ігор».

Отже є добрий орієнтир.

Тепер час для дій.

Весна кличе на старты, щоб подарувати тобі і твоєму дружку, бадьорість і силу. Щоб потім ти міг собі життя скласти важкий і почесний екзаме́н — біля верстата, за кермом трактора, в студентській аудиторії, в армійських шеренгах. Бо ти молодий...

ВЕСНА СПОРТИВНА

У ШКОЛІ—КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ

УШКІЛЬНИХ комсомольських організацій йдуть звіти і вибори. Це завжди свято для школярів, членів Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. В актовий зал рідної школи чи в Палац культури, клуб, де відбуваються збори, заходять юнаки і дівчата в учнівській формі. Урочисті, схвилювані, стримано радісні. Це важлива подія в житті кожного з них, відчутний штрих в їх короткій ще комсомольській біографії. В президії — гості, вчителі, знатні і відомі всім передовики виробництва, ветерани праці і війни, шефи з колгоспу чи підприємства. Шкільна комсомолія тримає іспит перед цими людьми, перед старшими. І цей екзаме́н не менш відповідальний, ніж екзаме́н з навчальних предметів.

Багато залежить від того, як організовані збори в класній групі чи загальношкільній комсомольській організації. Поспішливо, напівнадуруч чи продумано, з чітко визначеними питаннями, з обговоренням проблем, які вимагають спільного вирішення. Комсомольські активісти, РК, МК ЛКСМУ повинні завжди пам'ятати, що шкільний комсомол займає особливе місце серед комсомольських організацій, вимагає до себе пильної уваги, творчого і вдумливого підходу у вирішенні питань життя учнівської молоді. Комсомольський вік у школі — це час формування особистості. І закладені в цей період у свідомість юнака і дівчини зерна активних громадянських рис ста-

ють надбанням його характеру на все життя. І навпаки. Перозкована ніким пасивність стонного стає, можливо, позицією вже і дорослої людини. Ідейне виховання в шкільному комсомолі має величезне значення в подальшому житті юнака і дівчини.

Підбиваючи підсумки зробленого, в першу чергу, звичайно, комсомольці говорять про найголовніше — знання. Шкільні комсомольські організації обласні набули чималого досвіду в боротьбі за успішні знання, молодь з комсомольськими значками на грудях показує приклад і в навчанні, і в поведінці. Оцінка у твоєму щоденнику — це не лише твоя особиста справа, це справа всіх: твоїх товаришів, старших наставників. Допомога відстаючим — обов'язок комсомольця. Адже знання — це наचерт трудової віддачі суспільству в майбутньому самостійному житті. І кожен урок сьогодні повинен бути не 45-хвилинним пасивним сидінням за партою, а наполегливою працею. Про тих, хто забуває про це, на зборах треба говорити з суворого принциповістю і вимогливістю.

Звіти й вибори в шкільному комсомолі проходять в переддень XVII з'їзду ВЛКСМ, в рік 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Це надає ваги і відповідальності цього річчя кампанії.

Комсомольські організації шкіл в рішеннях зборів беруть конкретні зобов'язання, виступають з ініціативами й починаннями, які присвячені цим датам. Так, наприклад, комсомольці Перегонівської СШ Голованівського району в день з'їзду стануть на трудову вахту, а під час комуністичного суботника розб'ють комсомольську алею. Молоді деревця зашумлять і в селі Млинок Онуфріївського району. Тут місцеві школярі насадять алею Дружби, а в день з'їзду разом з учнями Попівської восьмирічної школи проведуть урочистий збір комсомольського активу. Конкретне і вагоме рішення зборів комсомольців Користівської СШ Олександрійського району: взяти шефство над тваринницькою фермою. По-діловому пройшли комсомольські збори в СШ №№ 9, 11, 27 м. Кіровограда. Комсомольці одинадцяті виступили з ініціативою в честь XVII з'їзду ВЛКСМ — кожному відпрацювати 10 годин на міській комсомольській будові — будівництві дитячої спортивної школи.

Але, звичайно, це слід захоплюватися ініціативою заради ініціативи. Головне — конкретна користь, яку несе вона. Адже, буває, збори вносять рішення, починаючи, якесь розголосу в селі, районі, а в самій школі в багато ділянок, куди б дійсно спрямувати увагу і зусилля комсомольців.

Є багато про що говорити на зборах учням-комсомольцям. Як виконується по-

станови VI пленуму ВЛКСМ, ідейне загартування юнаків і дівчат, і, зокрема, про підсумки Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — у життя», організаційне зміцнення, дисципліна і навчання тощо...

Багато комсомольських організацій очолюють нові виступи. Немала частина з них — новачки, які обираються вперше. Виявляється, щоб з перших днів вони мали постійну допомогу й підтримку від учителів, працівників РК, МК ЛКСМУ, треба налагодити навчання комсомольських активістів. Не менш вірагідний той факт, що серед секретарів шкільних комсомольських організацій дівчат значно більше, ніж хлопців. Як правило, останні «важувати на підйом» і, можливо, варто сьогодні говорити про своєрідний «хлопчачий пасив» і дівчачий актив, але причини цього, мабуть, саме в недостатній роботі класних і шкільних комсомольських організацій, невмілі заохопити комсомольців цікавими справами. Тож необхідно залучати юнаків до активної діяльності в житті класу, школи.

Звіти й вибори в шкільному комсомолі. Підбиваючи підсумки зробленого, маємо накреслити шлях зростання, визначити питання, які б у наступному навчальному році стали одними з головних у формуванні члена ВЛКСМ: його ставлення до навчання як до свого обов'язку, ідейне загартування і громадська активність, висока свідомість радянської людини. Адже в шкільній організації формується і утверджується зрілість переконань комсомольців.

НОВОБУДОВИ П'ЯТИРІЧКИ

КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ. Коли вперше потрапляєш на будівництво Чорнобильської електростанції, вражає його величезний розмір. На ристуваннях, що здійнялись вгору, мерехтять міради зірок електростанції, повним ходом ведуть монтаж конструкцій і бетонні роботи. Будівельники докладають всіх зусиль до того, щоб перший струм атомної електростанції на Прип'яті дала достроково.

За короткий строк тут введено в дію комплекс котельної, змонтовано потужний 040-тонний підйомний кран, за допомогою якого переноситимуться надгабаритні вузли

На фото: одна з дільниць будівництва атомної електростанції.

Фото В. ЛИСЕНКА. РАТАУ.

1917 рік, 19 грудня — на спільному мітингу робітників заводів Ельворті, Шкловського і Гомберга ухвалена резолюція з вимогою перевиборів есеро-меншовицької міської Ради.

1917 рік, 21 грудня — на мітингу у всіх цехах заводу робітники вітали новообрану Раду на чолі з більшовиками.

1918 рік, 18 січня — виконком Єлисаветградської Ради перетворено у Військово-революційний комітет, який керував підготовкою робітників міста до збройного повстання проти буржуазно-націоналістичних властей.

1918 рік, січень — 20 ливарників заводу, очолюваних членами ВРК Т. М. Гуляницьким, К. А. Скульським і М. Х. Чернишовим, захопили на залізничній станції кілька вагонів із зброєю і створили на заводі арсенал Червоної гвардії.

1918 рік, 28—29 січня — в Єлисаветграді відбулося збройне повстання робітників, солдатів проти військ буржуазно-націоналістичної ради і встановлено Радянську владу.

1918 рік, 21 березня — австро-німецькі війська окупували місто Єлисаветград.

1918 рік, травень — в Єлисаветграді створено окружний повстансько-революційний комітет, який очолює боротьбу трудящих проти австро-німецьких окупантів.

ІГОР Винокуров... Він повторив в мирний час подвиг Героя Радянського Союзу Олексія Маресьєва. Після катастрофи залишився без обох ніг. Але нещастя не зламало його. Вижив, одужав. І знову став у стрій — повернувся до улюбленої справи. На протезах пішов в океан судновим радистом.

«Здрастуй, дорога мамо! Шоденно я хожу на радіоцентр тренуватись працювати в ефірі, щоб відповісти своїй посаді. А вже мене затвердили радистом другого класу, а це дають тільки після «мореходки». Днями я поїду в Ліпаву в мореходку, може, зможу скласти пару екзаменів. Піду в рейс на «Бурі»... (із міста Риги).

«Здрастуй, дорога мамо!

Вибач, що затримався з листом, але в мене буквально немає часу. В Ризі треба було здавати контрольні роботи за третій курс. Ми з Жанною працювали навіть Першого травня. Здав я шість робіт, ще треба дві, найважчі. Буду писати тут, в Ліпаві. Коли зроблю, відішлю в Ригу, і тоді отримаю дозвіл частину екзаменів складати в Одесі, а три головних — поїду здавати в Ліпаву... (із міста Одеси).

«Здрастуй, дорога мамо!

Почувати себе чудово, вчора їздив на протезній завод — робив зліпки для протезів. Протези в мене будуть короткі, як чобітки, що ж тут незрозумілого? Ти ж бачила, які мої старі — великі і важкі!

Раніше протез тримався під коліном і на стегні, передаючи нерви. Тепер цього не буде, ходити мені буде набагато легше».

Це — уривки з листів Ігоря Винокурова до своєї матері.

Ми сидимо з нею у затишній кімнаті її квартири. Розалія Зінов'ївна погано бачить, тому я читаю їй нарис з «Комсомолки». Про її сина Ігоря. Від спогадів про пережите у матері на очах слізоза. А на столі — листи. Їх ціла гірка. Подарунків, листівок, телеграм. І дуже багато фотографій. Підписи на фото рукою Ігоря: «Берег Слової Кості. Порт Абіджан. Басейн в клубі моряків». Або: «Радянське посольство в Нігерії. Змагання з волейболу». «Іспанія. Канарські острови». Адреса призначення одна: Кіровоград-12, Комуністичний

проспект, 6/5, квартира 31, Винокурові Р. З.

Так, мужній моряк Ігор Винокуров, — наш земляк. Йому газета «Комсомольська правда» присвятила два нарис — «Повернення» (17 травня 1973 р.) і «Поправка до сюжету» (24 березня 1974 р.).

Без успіху мати веде розповідь про свого сина. Народився Ігор у Новій Празі в 1939 році. Потім евакуація, дитинство в Середній Азії. Після звільнен-

ня України, вони переїхали до Кіровограда. Чоловік, повернувшись з фронту, працював на «Червоній зірці». Але в 1952 році Розалія Зінов'ївна знову залишилась одна з сином. Батько Ігоря помер від хвороби. Допомогали люди: родичі, сусіди. Морально підтримувала школа. Зберігся документ — акт, складений вчителями школи № 19 по обстеженню квартирних умов родини учня 7 класу Винокурова Ігоря. Батьківський комітет добирав постановки на чергу, а потім і надання їм квартири.

Винсся Ігор і в середній школі № 11. З першого до сьомого класу він — відмінник. Вчителі зараз згадують: «Хороший хлопець... Ігор тягнувся до знань, багато читав. І мріяв про море. Ця мрія привела його на Одеські курси машиністів,

Потім він плавав на судах, візніше перевівся в Ригу, в рефріжераторний флот.

І був подвиг... Коли почався шлях до нього? Впевнений, що в шкільні роки. Мрії наших підлітків говорять про їх стремління брати активну участь у житті країни, в суспільно-корисній діяльності. В минулому році учні школи № 11 на випускних екзаменах писали на

ШЛЯХ НА «БУРЮ»

● СИЛЬНІ ДУХОМ

вільну тему твори про рибалку Ігоря Винокурова. І це прагнення — бути корисним — майже в кожному творі проходить головним мотивом.

...В дні хвороби, у важкі місяці становлення поруч з Ігорем Винокуровим були радянські люди, котрі оточували його турботою, зігрівали теплом своїх сердець, мобілізували свої знання, вміння, досвід для того, щоб повернути його до улюбленої професії. Це — і лікарі В. К. Калібер, Е. М. Зайс, І. Г. Герцен, О. Ю. Романенко, О. О. Бухтіяров, І. моряки Б. Г. Соколов, В. Г. Латишев, К. К. Урусов і багато інших.

Якби не було таких людей, якби вони не складали переважну більшість нашого народу, то, можливо б, і не було коріння для мужності моряка.

Сьогодні він знову серед вірних друзів. Молодий комуніст Ігор Винокуров — радіооператор транспортного рефріжератора «Буря». В березні цього року Указом Президії Верховної Ради Союзу РСР за особистий внесок у виконання і перевиконання планів 1973 року і взятих соціалістичних зобов'язань він нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

С. БОНФЕЛЬД.

м. Кіровоград.
НА ФОТО: ІГОР ВІНОКУРОВ.